

enede; Norge skiltes fra Danmark, men Hs. Høihed vedblev at leve. Det maa have havt Indflydelse paa hans Apanage, og hans Apanage maa have havt Indflydelse paa dem, der apanageredes samtidigt med ham. Derfor kan denne Apanagebestemmelse, naaget det kun er en af tre, ganske vist have udøvet en ikke ringe Indflydelse paa senere Apanager, men jeg troer, at det er af stor Bigtighed, som allerede antydet af den ærede Rigsdagsmand for Holbøks Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at vi vende Vinene bort fra den Tid, vi vare store, og huske paa, at vi nu ere smaa, gaae ud derfra og indrette derefter baade vore Pensionsbestemmelser og Apanagebestemmelser o. s. v. Naar Finantsministeren ikke kan gaae ind paa, at det styrker en Bestemmelse, naar den efter et vist Aaremaals Forløb vedtages af en heel anden Rigsdag, der, vel at mærke, ikke behandler Spørgsmaalet i al Almindelighed, men tager det for ved et enkelt givet Tilfælde, saa maa Grunden dertil være, at han og jeg see Sagen forskjelligt, og derfor opfatte dens Betydning forskjelligt.

Sage: Jeg vil blot udtrykke det Haab, at den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1 Valgfreds (G. Winther) bliver ved sit Forsæt. Ogsaa en Løsteparagraph kan have sin Betydning, jeg mener her et Løfte til de vedkommende, Personer om, at de Intet have at vente. Derfor som dette vedtages, vil det altid blive et Baand paa den tilkommende lovgivende Magt, som maatte have Lyft til at vedtage nye Apanagelove.

Ingen flere begjærede Ordet, og Forhandlingerne vare altsaa sluttede.

Det fattes altsaa under Afstemning, om Lovudkastet skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

Tscherning: Jeg foreslaaer, at der nedfattes et Udvalg, bestaaende af 5 hert Salen valgte Medlemmer.

Da intet andet Forslag fremkom, og ellers Ingen begjærede Ordet, fattes

Tschernings ovennævnte Forslag under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

Man gif derpaa efter Dagsordenen til 1ste Behandling af Udkast til Lov angaaende Pensioneringen af de i høifalig Enkedronning Marie Sophie Frederikkes Tjeneste staaende Hofbetjente med flere. (Udkastet findes i Anhanget Sp. 7; jvf. Tidendens Nr. 3 Sp. 36.)

G. Winther: Da jeg af Finantsministerens Udtalelse ved dette Lovforslags Forelæggelse seer, at han ikke har kunnet gaae ind paa de Anskuelse, der gjorde sig gjældende i det Udvalg, som var nedsat angaaende den samme Sag i forrige Session, og da jeg troer, at de Grunde, han anførte for, at han ikke kan gaae ind paa disse Anskuelse, ere af den Bestaaffenhed, at Sagen kan trænge til en fornyet og grundig Overveielse og mulig Overeenskomst med Ministeriet, saa vil jeg foreslaae, at der atter bliver nedsat et Udvalg angaaende denne Sag, bestaaende af 5 hert Salen valgte Medlemmer.

Formanden: Ja, der er for Diebliffet ikke Tale om Nedsættelsen af et Udvalg men om at discutere Lovforslaget i dets Almindelighed. Først naar det er vedtaget, at det skal gaae til 2den Behandling, bliver der Spørgsmaal om Nedsættelsen af et Udvalg.

Sage: I det Foredrag, som den ærede Finantsminister holdt ved dette Lovforslags Forelæggelse, yttre han, at „Regjeringens Forslag af Hensyn, hvorover Regjeringen ikke har kunnet raade, allerede factist har maattet tages tilfølgelike siden den høifalige Enkedronnings Død, og deri maa ligge tilstrækkelig Dpfordring til fremdeles at blive ved det engang fremlagte Forslag“. Jeg troer, det vil være nyttigt, at vi, inden vi gaae videre i denne Sag, faae Dplysning, om disse Udtryk betyde, at Ministeriet lige siden den høifalige Enkedronnings Død har udbetalt de Summer, som nu fordres bevilgede af Thinget.

Finantsministeren: Det er mig uventet, at den ærede Rigsdagsmand trænger til den Dplysning, da han har været Medlem af